

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LVII.

Vydána dne 30. května 1919.

Obsah: (Čís. 268.—270.) 268. Zákon, jímž se mění předpisy zákona o nemocenském pojištění dělníků. — 269. Zákon o padělání peněz a cenných papírů. — 270. Nařízení, kterým se doplňuje nařízení ze dne 12. května 1919, č. 245 Sb. z. a n., o úpravě obchodu ovocem a zeleninou a jejich výrobky.

Čís. 268.

Zákon ze dne 15. května 1919,

jímž se mění předpisy zákona o nemocenském pojištění dělníků.

Na základě usnesení Národního shromáždění vydávají se tyto předpisy:

Článek I.

Ustanovení §§ 1 až 4 zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, o nemocenském pojištění dělníků se zrušují a místo nich nastupují tato ustanovení:

§ 1.

Pro případ nemoci jsou podle tohoto zákona pojištěny všechny osoby, jež vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního, služebního neb učňovského, a nevykonávají jich jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně.

Pojištění jsou také domácí dělníci, t. j. osoby, jež nejsouce živnostníky podle řádu živnostenského, pravidelně a nikoli pouze příležitostně vykonávají živnostenské práce na zakázku jednoho nebo několika zaměstnavatelů mimo dílnu zaměstnavatelovu, i tenkrát, byla-li jim práce přidělena osobami sprostředkujícími (skladovními mistry a pod.).

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby nařízením rozšířil pojistnou povinnost na živnostníky, kteří se zaměstnávají výrobou anebo zpracováním zboží domácíou prací, i když vedle práce pro jednoho nebo několik podnikatelů pracují také pro vlastní zákazníky.

§ 2.

Osoby, které konají práce v podniku nebo v hospodářství u různých zaměstnavatelů za mzdu (posluhovačky, domácí švadleny, praleny a pod.), jakož i domácí učitelé a učitelky, jsou oprávněny přihlásiti se za členy okresní nemocenské pokladny místně příslušné.

Rovněž příslušníci vlastní domácnosti domácích dělníků, jakož i členové rodiny zaměstnavatelovy, sdílející s ním společnou domácnost, kteří překročili 14. rok svého věku, vypomáhají při práci podrobené povinnosti pojistné a za své spolupůsobení nemají pravidelné mzdy v hotovosti, jsou rovněž oprávněni, přihlásiti se sami nebo přednostou domácnosti za členy okresní nemocenské pokladny místně příslušné.

Hospodářské spolupůsobení mezi manžely nepovažuje se za poměr pracovní, služební nebo učňovský ve smyslu tohoto zákona.

§ 3.

Pojistná povinnost, stanovená v § 1, nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným v podniku státním, zemském, okresním, obecním nebo v podniku veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu 39 týdnů.

§ 4.

Zaměstnavatelem podle tohoto zákona jest osoba, na jejíž účet jest provozován podnik nebo hospodářství.

V domácí průmyslu považuje se za zaměstnavatele podnikatel, na jehož účet domácí práce se provozuje. Spolupodnikatelé a sprostředkovatelé (skladoví mistři, faktori a pod.) jsou spoluzodpovědní za splnění povinností, uložených zaměstnavateli podle tohoto zákona, zejména ručí solidárně s ním za příspěvky pojistné.

Článek II.

§ 6, č. 2, odst. 3. nemocenského zákona ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

Nemocenské podpory (č. 1 a 2) poskytovány lidu, dokud nemoc trvá a neskončí-li dříve, po 39 týdnů od počátku nemoci, a to nemocenské týdně pozadu.

V § 6, č. 5 uvedená částka 60 K (pohřebné) zvyšuje se na 90 K.

Článek III.

§ 9, č. 3. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

3. Doba trvání nemocenské podpory může býti prodloužena všeobecně, nebo pro pojištěnce s delším členstvím nad 39 týdnů až do doby jednoho roku.

Článek IV.

Ustanovení § 9 a) odst. 2. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917 z. ř. č. 457, mění se takto:

Do pojištění příslušníků rodiny nesmějí býti pojati pojištěnci, jejichž zdanitelný roční příjem převyšuje určitou hranici. Touto hranicí jest pro Prahu a Brno K 7000—, pro ostatní místa, která patří do I. třídy aktivních příplatků státních úředníků K 6500—, pro místa II. třídy K 5500—, pro místa III. třídy K 4500—, pro místa IV. třídy K 3500—. Směrodatným jest bydliště pojištěncovo. Pokud pojištěnci jsou již pojati do pojištění příslušníků rodiny, mohou v něm i nadále setrвати.

Článek V.

Ustanovení § 9 c) bodu 4. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

4. že pojištěncům, kteří v případě onemocnění mají vůči zaměstnavateli nárok na vyplacení plné mzdy nebo platu anebo na bezplatné naturální opatření (byt a stravu), po dobu tohoto nároku neposkytne se nemocenské vůbec nebo ne plnou měrou, v kterémžto případě budtež stanoveny pro takové pojištěnce přiměřeně nižší příspěvky.

Článek VI.

Zákonem z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, zrušený § 10 dostává toto nové znění:

§ 10.

Narízením ministra sociální péče mohou stanoveny býti výjimky z tohoto zákona, jakož i bližší předpisy o pojišťování osob nepravidelně zaměstnaných, t. j. takových, jejichž zaměstnání jest dle povahy své jen přechodné, aneb u nichž doba zaměstnání u jednoho zaměstnavatele předem omezena jest smlouvou pracovní na dobu kratší než dobu jednoho týdne; zejména může býti ustanovena zvláštní doba karenční pro tyto pojištěnce a může býti ustanoveno, že výlohy způsobené onemocněním neb úmrtím takového děláka až do doby karenční nese z plna nebo z části zvláštní fond ve smyslu § 9 b).

Článek VII.

Ustanovení § 11. ve znění zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, mění se takto:

Pojištění v § 1. nařízené provádějí:

1. okresní pokladny nemocenské,
2. závodní pokladny nemocenské, zřízené podle §§ 43, 52 a 53.

3. společenstevní pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly aspoň 400 členů,

4. bratrské pokladny,

5. spolkové pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly alespoň 1000 členů,

6. zapsané pokladny pomocné, kterým nebylo odňato osvědčení podle § 7 odst. 2. zákona ze dne 16. července 1892, z. ř. č. 202 (článek XXI., odst. 3.).

Tvoření nových společenstevních pokladen a pokladen závodních, kromě pokladen jmenovaných v §§ 43, 52 a 53, se zakazuje.

Článek VIII.

Do § 12, odst. 2., zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, jest jako třetí větu vsunutou tuto novou větu:

Zejména je-li pojištěno v nemocenské pokladně více nežli 1000 pojištěnců v podnicích zemědělských a lesních, anebo je-li jich v nemocenských pokladnách téhož politického okresu pojištěno více nežli 2000, může býti pro ně zřízena samostatná nemocenská pokladna.

Článek IX.

Ustanovení § 13 zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, ve znění zákona ze dne 4. dubna 1889, z. ř. č. 39, mění se takto:

K č. 1. připojuje se odst. 4., jenž zní:

Členství u okresní nemocenské pokladny osob uvedených v § 2 počíná se dnem, kdy se přihlásily.

Ustanovení č. 2. mění se takto:

Pokladniční členové podrobení pojištění, vystupující ze zaměstnání, na němž jejich členství se zakládá, a nepřestupující k zaměstnání, jímž by se stali členy jiné okresní pokladny nemocenské, nebo některé jiné pokladny v § 11. jmenované, pokud se nadále zdržují v obvodě pokladny, jsou oprávněni udržeti sobě členství pokladny placením příspěvků ve stanovách zvlášť stanovených. Členství osob těchto zaniká oznámením, že vystupují z pokladny, jakož i nezaplacením příspěvků za čtyři po sobě jdoucí týdny.

Ustanovení č. 3. mění se takto:

Osobám, vystoupivším ze zaměstnání pojištěného povinného, pokud jsou bez výdělků a zdržují se v území republiky Československé,